

**การรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม
ของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
Perception of the Industrial Estate Act
of employees of the Industrial Estate Authority of Thailand**

นายदनัยภัทร ดิขวงศ์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม (พ.ร.บ. กนอ.) ของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและช่องทางการสื่อสารภายในองค์กรกับระดับการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ของพนักงาน กนอ. และเพื่อนำเสนอแนวทางในการให้ข้อมูล พ.ร.บ. กนอ. ที่ถูกต้องแก่พนักงาน กนอ. ต่อไป โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างพนักงาน กนอ. จำนวน 237 คน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่ออธิบายผลการศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยวิเคราะห์ประมวลผล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for Social Science) ใช้สถิติการวิเคราะห์ T test และ One-Way ANOVA

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 มีอายุ 26-35 ปี มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 51.9 สังกัดสายงานปฏิบัติการ 1 มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 มีรายได้ต่อเดือน 35,001 – 45,000 บาท มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และมีอายุการทำงาน 7-10 ปี มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 ช่องทางการสื่อสารภายในองค์กรส่วนใหญ่มาจากเว็บไซต์การนิคมฯ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 และมีการรับรู้พ.ร.บ. กนอ. ของพนักงาน กนอ. โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยทางประชากรส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกันมีการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ที่ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านอายุ ด้านระดับการศึกษาด้านระดับตำแหน่งด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านอายุการทำงานแตกต่างกันมีการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ที่แตกต่างกัน รวมทั้งช่องทางการสื่อสาร ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การรับรู้, พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

Abstract

The purpose of this study was to study the perception of the Industrial Estate Act of the employees of the Industrial Estate Authority of Thailand. To study the relationship between personal factors, internal communication, and the level of perception of the Industrial Estate Act of the employees of the Industrial Estate Authority of Thailand, and to present guidelines for providing accurate information on the Industrial Estate Authority of Thailand to employees of the Industrial Estate Authority of Thailand. Questionnaire is a tool to collect data from a sample of 237 employees in the Industrial Estate Authority of Thailand, data were analyzed to explain the study results, i.e. frequency distribution, percentage, mean, standard deviation. test hypothesis by analyzing with statistical package SPSS using T test and One-Way ANOVA analysis statistics.

The study found that female 122 or 51.5% aged 26-35 years 115 or 48.5%, having a bachelor's degree, 123 or 51.9% having a position in the operating line 149 or 20.7% monthly income of 35,001 – 45,000 baht 87 or 36.7% and having a working age of 7-10 years 70 or 29.5%, most of the communication channels within the organization have internal communication channels from Industrial Estate Authority of Thailand website, there are 104 or 43.9%, overall, it is at a high level

The assumption test found that Individual demographic factors, gender, were perceived differently in the Industrial Estate Authority of Thailand Act, but age, education level position level the average monthly income and in terms of working age, different perceptions of the Industrial Estate Authority of Thailand Act including communication channels different perceptions of the Industrial Estate Authority of Thailand Act.

Keyword: Motivation, Performance efficiency

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 (พ.ร.บ. กนอ.) มีบทบาทและภารกิจในการจัดตั้งและบริหารจัดการนิคมอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการลงทุนและดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งหน้าที่สนับสนุนอื่นๆ ได้แก่ การ

อนุญาตและกำกับการประกอบกิจการ การให้สิทธิประโยชน์ การจัดหาอำนวยความสะดวกด้านบริการต่าง ๆ แก่ นักลงทุนอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อสนองนโยบายรัฐบาล ในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมให้เติบโตควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีผลิตภัณฑ์หลักขององค์กร ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรม ซึ่งกระจายตัวอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ก่อให้เกิดการลงทุน การกระจายรายได้ และการกระจายความเจริญ ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และเกื้อกูลกัน โดยในปัจจุบัน กนอ. มีนิคมอุตสาหกรรมที่เปิดดำเนินการแล้ว 65 แห่งใน 16 จังหวัด ทั่วประเทศ ประกอบด้วยนิคมอุตสาหกรรมที่ดำเนินการเอง 15 แห่งและนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน 50 แห่ง (รายงานประจำปี 2564 กนอ.)

ปัจจุบัน กนอ. ได้มีการแก้ไข พ.ร.บ. กนอ. เพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2562 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2562 เพื่อให้ กนอ. สามารถดำเนินธุรกิจได้หลากหลายมากกว่าการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม โดยกำหนดให้ กนอ. สามารถดำเนินการด้านที่พักอาศัย การขนส่ง ทางบก ทางน้ำ ทางเรือ ร่วมกิจการกับบุคคลอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดำเนินกิจการทำเรือ จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด จัดทำบริการสาธารณะแก่ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง จัดให้มีระบบป้องกันอุบัติภัย บำรุงสิ่งแวดล้อม การควบคุมและจัดการน้ำเสีย และขยะมูลฝอยและมลภาวะอื่น อำนาจโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน อำนาจอนุมัติอนุญาตกฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดินและสาธารณสุข และอำนาจเรียกเก็บค่าบริการ กนอ. จึงต้องมีการควบคุมดูแลการดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

จะเห็นว่า กนอ. มีภารกิจหลักที่ต้องดำเนินการเพิ่มมากขึ้นจากการแก้ไข พ.ร.บ. กนอ. เพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2562 จึงทำให้พนักงาน กนอ. จำเป็นจะต้องปรับตัวเองให้มีความพร้อมอยู่ตลอดเวลา คือการเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองโดยที่พระราชบัญญัติกำหนดไว้ นอกจากนี้การเรียนรู้และเข้าใจในพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับพนักงานจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะต้องศึกษาค้นคว้า เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่รวมทั้งสามารถทำให้ภารกิจที่ได้รับมอบหมายตามสายการบังคับบัญชาเป็นไปอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ จนเกิดประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ในภารกิจนั้น ๆ ได้

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะศึกษาการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ของพนักงาน กนอ. เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ของพนักงาน กนอ. อันจะเป็นการเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ และป้องกันการเกิดผลกระทบจากเรื่องดังกล่าวต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับรู้ภายในองค์กรกับระดับการรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

1. พนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีการรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน
2. ช่องทางการสื่อสารภายในองค์กรแตกต่างกัน จะมีการรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตัวแปรอิสระจำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สายงาน รายได้ต่อเดือน และอายุการทำงาน ตัวแปรที่ 2 คือ ช่องทางการสื่อสารภายในองค์กร ได้แก่ หนังสือเวียน ผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารระดับสูง บอร์ดประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์การนิคมฯ และ Line Group

ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ประชากร ได้แก่ พนักงาน กนอ. จำนวนทั้งสิ้น 580 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงาน กนอ. จำนวนทั้งสิ้น 237 คน

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ เป็นความหลากหลายด้านภูมิหลังของบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ลักษณะโครงสร้างของร่างกาย ความอาวุโสในการทำงาน เป็นต้น โดยจะแสดงถึงความเป็นมาของแต่ละบุคคลจากอดีตถึงปัจจุบัน ลักษณะพฤติกรรมการแสดงออกที่

แตกต่างกัน มีสาเหตุมาจากความแตกต่างทางด้านประชากรศาสตร์หรือภูมิหลังของบุคคล
นั่นเอง (ชัชวาลย์ หลิวเจริญ, 2561)

ประชากรศาสตร์หมายถึง การวิเคราะห์ประชากรในเรื่องขนาดโครงสร้างการกระจายตัว
และการเปลี่ยนแปลงประชากรในเชิงที่สัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอื่น ๆ
ปัจจัยทางประชากรอาจเป็นได้ทั้งสาเหตุและผลของปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและ
วัฒนธรรม (ณิชา โชคพิทักษ์, 2561)

คำว่า “Demo” หมายถึง “People” แปลว่า ประชาชน หรือ ประชากร “Graphy” หมายถึง
“Writing Up” หรือ “Description” แปลว่าลักษณะ ดังนั้น Demography จะมีความหมายว่าวิชาที่
เกี่ยวข้องกับ ประชากร ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
เช่น อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ เป็นต้น (กอบกาญจน์ เจริญทอง, 2556)

ในขณะที่ (ภัทรดนัย พิริยะชนภัทร, 2558) กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์
ประกอบด้วย อายุ เพศ รายได้ การศึกษา เหล่านี้ เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด
ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญ และสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนด
ตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ ตัวแปรด้านทางประชากรศาสตร์ที่
สำคัญ และคนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดย
วิเคราะห์ จากปัจจัย ดังนี้ เพศ (Sex) ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมของการ
ติดต่อสื่อสารต่างกัน อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของ
กลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุต่างกัน การศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม
ทัศนคติและพฤติกรรม แตกต่างกัน รายได้ (Income) เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดส่วนของ
ตลาด

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

พจนานุกรมเว็บสเตอร์ (The Webster's new world dictionary, 1985) ระบุว่า การรับรู้
หมายถึง “ความเข้าใจ จดจำ การสำนึกได้ การสังเกต และการทราบ รู้ได้โดยผ่านการมองเห็น
การได้ยิน การรับรส หรือการได้กลิ่น” ส่วนคำนามของการรับรู้ ได้นิยามว่าหมายถึง “ความ
เข้าใจความรู้ ซึ่งเกิดจากการรับรู้หรือตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นในจิตใจของตนตามแนวคิด ความ
ประทับใจต่าง ๆ และมีการจัดระบบแบบแผนขึ้นมา” อูบลวรรณา ภวภานันท์ (2554) ให้
ความหมายการรับรู้ คือ การที่อวัยวะรับความรู้สึกมีหน้าที่รับรู้ข้อมูลที่ถูกรอบ ๆ ตัวเรา ส่งผ่าน
เส้นประสาทขึ้นสู่สมองข้อมูลจะอยู่ในรูปของพลังงานต่าง ๆ เช่น ความร้อน แสง เสียง ฯลฯ
อวัยวะรับความรู้สึกแต่ละชนิดจะรับพลังงานได้เฉพาะ เช่น ตารับรู้แสง หูรับรู้เสียง ผิวหนังรับ
อุณหภูมิ สัมผัส ฯลฯ ข้อมูลเข้าอวัยวะรับความรู้สึกให้แปรพลังงานเหล่านี้เป็นกระแสประสาท
เดินทางสู่สมองจะเกิดความรู้สึก เช่น มองเห็น ได้ยิน นั่นคือการรับรู้จึงเป็นกระบวนการรับรู้
ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541 อ้างถึงใน วรรณิสา คงกะทรัพย์ 2555) กล่าวว่า การรับรู้เป็น
กระบวนการซึ่งบุคคลจัดระเบียบและตีความรู้สึกประทับใจตนเองเพื่อให้ความหมายเกี่ยวกับ
สภาพแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตามการรับรู้ของคน ๆ หนึ่ง สามารถตีความให้แตกต่างจากความ

เป็นจริงได้อย่างมาก นิตยา สุภาภรณ์ (2552) ให้ความหมายว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลได้รับความรู้สึกและแปลความหมายหรือตีความหมายจากสิ่งเร้าที่รับเข้ามา ผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัยความจำ ความรู้ ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้ว ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจ วรุณรัตน์ ขันดีธีระโฆษิต (2552) การรับรู้ หมายถึง กระบวนการภายในของบุคคลที่แปรความจากสิ่งทีรับ จดจำ สังเกต ประสบการณ์ หรือรับทราบ แสดงถึงความเข้าใจ ในการมีทัศนคติ และความรู้ต่อสิ่งนั้น การรับรู้ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นเฉพาะบุคคล สำหรับแต่ละสถานการณ์ ซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างกับบุคคลอื่นก็ได้ พีร์ พวงมะลิ (2560) การรับรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ ความเห็นซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ การสัมผัสของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้า โดยการใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการให้ความหมายแห่งการสัมผัส นั้น ๆ นิรมล ศิริหล้า (2555) การรับรู้ หมายถึง กระบวนการประมวลและตีความข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเราที่ได้จากการรู้สึก ซึ่งการรับรู้ของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางจิตวิทยาบางตัว ได้แก่ การเรียนรู้ ประสบการณ์ แรงจูงใจ อารมณ์ ฯลฯ โดยปัจจัยเหล่านี้จะเข้ามามีบทบาท ร่วมกับการรับรู้ ชิตชนก ทองไทย (2556) การรับรู้ เป็นขั้นตอนแรกของการมีพฤติกรรม แต่การรับรู้ เป็นเพียงตัวแปรตัวหนึ่ง เท่านั้น ในการเกิดพฤติกรรม ยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มี ส่วนในการเกิดพฤติกรรม เช่น ทัศนคติ บทบาท และความคาดหวัง ในบทบาท แรงจูงใจ ฯลฯ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการรับรู้มีความสำคัญต่อพฤติกรรมในแง่ที่ว่า ถ้าบุคคลรับรู้ถูกถูกต้อง แม่นยำ การแสดงพฤติกรรมก็จะออกไปในรูปแบบหนึ่ง นั่นคือ การรับรู้มีส่วนทำให้บุคคลแสดง พฤติกรรมแตกต่างกัน ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) คือ การรับรู้ว่าเป็นพื้นฐานการ เรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองของพฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับรับรู้จาก สภาพแวดล้อมของตนและความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้น ๆ ดังนั้นการ เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยการรับรู้ ประกอบด้วย ประสาทสัมผัสและปัจจัยทางจิต คือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น การรับรู้จะประกอบด้วยกระบวนการสามด้านคือ การรับ สัมผัส การแปลความหมาย สุชีรา พระมาลา (2558) กล่าวว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึง กระบวนการตีความหมาย จากสิ่งที่เราพบเห็นในสิ่งแวดล้อม หรือแปลความหมายของมนุษย์ที่ได้จากความรู้สึกสัมผัสเมื่อ สิ่งเร้ามากระทบประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งประกอบด้วย โดยการจำแนกคัดเลือก วิเคราะห์ ด้วยระบบการทำงานของภาวะร่างกาย เทียบเคียงกับประสบการณ์เดิมในความทรงจำให้ กลายเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย จดจำ ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม และนำไปใช้ในการ รับรู้ต่อไป การรับรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ การรับรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ ถ้าไม่มีการรับรู้แล้ว การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นไม่ได้สังเกตได้จากกระบวนการดังนี้ สิ่งเร้าประสาทสัมผัสกับสิ่งเร้า ตีความ แล้วรู้ความหมายการรับรู้ เกิดสังเกตเป็นการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อเจตคติ อารมณ์และ แนวโน้มของพฤติกรรมเมื่อรับรู้แล้วย่อมเกิดความรู้สึกและมีอารมณ์พัฒนาเป็นเจตคติแล้ว พฤติกรรมก็ตามมาในที่สุด ก่อให้เกิดแนวความคิดเชิงสร้างสรรค์ที่จะดำเนินการพัฒนา แก้ไข

ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เลือกสรร และแยกแยะสิ่งเร้ารอบด้าน กัลยกร ศรีภักดี (2558) สรุปว่า การรับรู้แบ่งออกเป็น 4 ประการคือ การรับรู้ทางอารมณ์ การรับรู้ลักษณะของบุคคลต้องอาศัย ข้อมูลประกอบกัน การรับรู้ลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม คำบอกเล่า และการรับรู้ภาพพจน์ ของกลุ่มบุคคล หมายถึง มโนภาพหรือมโนคติของสิ่งต่าง ๆ ตามที่บุคคลรับรู้เป็นภาพที่อยู่ใน ความคิดหรือจินตนาการของบุคคลและบุคคลสามารถบอกลักษณะของภาพเหล่านั้นให้ผู้อื่น ทราบได้ด้วย มนไท ประมูลจักโก (2558) ให้ความหมายของความเข้าใจว่าเป็นความสามารถใน การสื่อสารความหมายของสิ่งที่เรารู้ โดยไม่จำเป็นต้องนำไปสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ๆ ได้แก่ การ แปลความหมาย (Translation) การตีความ (Interpretation) และการขยายความ (Extrapolation)

พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5)

พ.ร.บ. กนอ. (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2562 เพื่อให้การควบคุมดูแลการดำเนินการในนิคม อุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงทาง เศรษฐกิจของประเทศ และความปลอดภัยสาธารณะ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)

กนอ. เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และตราเป็นพระราชบัญญัติ กนอ. พ.ศ. 2522 ต่อมา มีการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2539 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550 และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2562 ปัจจุบัน กนอ. มีนิคม อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 65 แห่ง ประกอบด้วย นิคมอุตสาหกรรม ที่ กนอ. ดำเนินการเอง จำนวน 15 แห่ง และนิคมอุตสาหกรรม ร่วมดำเนินงาน จำนวน 50 แห่ง ส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ ให้ ขับเคลื่อนได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีอำนาจหน้าที่ได้แก่ จัดหาที่ดินและพัฒนาเพื่อจัดตั้งเป็นนิคม อุตสาหกรรม และสนับสนุน ส่งเสริมการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในรูปแบบการร่วมทุนและร่วม ดำเนินงานที่สามารถรองรับการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการเป้าหมายของ ประเทศ จัดตั้งและพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรม เพื่อรองรับและสนับสนุนการดำเนินงานของนิคม อุตสาหกรรมตามนโยบายการพัฒนาพื้นที่ของประเทศจัดให้มีบริการระบบสาธารณูปโภค และ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการประกอบกิจการ ในนิคมอุตสาหกรรม ให้บริการอนุมัติ อนุญาต และกำกับดูแลการประกอบกิจการของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมด้วยความ สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ จัดให้มีและให้บริการสิทธิประโยชน์ ที่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ควบคุม กำกับดูแล ตลอดจนประสาน การ จัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของนิคมฯให้เป็นไปตามกฎหมาย และสร้างความ เชื่อมมั่นต่อสาธารณชน ทั้งนี้ได้จัดตั้งสำนักบริการเบ็ดเสร็จครบวงจร (One Stop Service Center : OSS) ขึ้นเพื่อให้บริการแบบเบ็ดเสร็จตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการในการทำธุรกิจกับกนอ. ไม่ ว่าจะเป็น การซื้อหรือเช่าที่ดิน การแนะนำพื้นที่ที่เหมาะสมในการตั้งโรงงาน การอนุมัติคำขอ อนุญาตและการออกใบรับรองที่จำเป็นต่าง ๆ เพื่อการจัดตั้งโรงงานในทุกขั้นตอนโดยง่าย หรือ

แม้แต่การพัฒนาจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมร่วมกับ กนอ. ผู้นำการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมครบวงจร ระดับภูมิภาคด้วยนวัตกรรมสู่ความยั่งยืน

โดยวิสัยทัศน์ของ กนอ. มีสิ่งที่ต้องขับเคลื่อนให้เกิดขึ้นในอนาคตประกอบด้วย 2 ประการ ได้แก่ เป็นผู้นำการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมครบวงจรระดับภูมิภาคด้วยนวัตกรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและการให้บริการสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบวงจรตามความจำเป็นและ ความต้องการของผู้ประกอบการภายในนิคมอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มสมรรถนะการแข่งขัน ของผู้ประกอบการ อันส่งผลให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในภาพรวมในระดับภูมิภาคโดยมุ่งเน้น การเป็นผู้นำใน 3 ลำดับแรกในกลุ่มประเทศอาเซียน การพัฒนาสู่ความยั่งยืน โดยการสร้างสมดุลด้านเศรษฐกิจ (Economy) สังคม (Social) และสิ่งแวดล้อม (Environment) ในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม ที่สามารถอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อหนุนของภาคอุตสาหกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม ตามมาตรฐานสากล บนพื้นฐานของคุณธรรมและความโปร่งใส ดังนี้ ความต้องการของผู้ประกอบการภายในนิคมอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มสมรรถนะการแข่งขันของผู้ประกอบการ อันส่งผลให้เกิดการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในภาพรวมในระดับภูมิภาคโดยมุ่งเน้นการเป็นผู้นำใน 3 ลำดับแรกในกลุ่มประเทศ อาเซียน อีกทั้งวัฒนธรรมองค์กร SMART ECO เป็นพลังขับเคลื่อนสู่ความยั่งยืน 4 เป้าประสงค์ สู่ความสำเร็จ แห่งอนาคต กล่าวคือ ให้บริการผู้ประกอบการ/นักลงทุนภาคอุตสาหกรรม/SMEs/ Startups ชุมชนโดยรอบพื้นที่นิคมฯ ด้วย เทคโนโลยี/นวัตกรรม/ระบบดิจิทัล มุ่งสู่ การเป็น Smart Eco Industrial Estate ตามนโยบาย "Thailand 4.0/ Industry 4.0"สู่การเป็นประเทศมั่นคง/มั่งคั่ง/ยั่งยืน พัฒนานิคมฯ โดยใช้หลัก "นิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 4.0" มุ่งเน้นพื้นที่ EEC /SEZ และพื้นที่ตามนโยบาย ของรัฐบาล พลิกโฉม บุคลากร/โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรให้ทันสมัยรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่โลกแห่งอนาคต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อาทิตติยา แสงจันทร์ และ ธงชัย จิระดิษฐ์ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูลต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) ของพนักงานบริการภาคพื้น ภูมิภาคศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข้อมูล กฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) ของพนักงานบริการภาคพื้น ในเขตท่าอากาศยานสนามบินสุวรรณภูมิ

ณัชชา เจริญไชย (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 2. เพื่อศึกษาการรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 จำแนกตามประชากร 3. เพื่อศึกษาทัศนคติ ความสนใจ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562

กมลทิพย์ แจ่มกระจ่าง (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้และการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ คือ (1) ลักษณะการรับรู้ต่อ พ.ร.บ. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 (2) แนวทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อน พ.ร.บ. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ใน วัยรุ่น

ทศพร ทิพย์นม (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดทาง คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครพนม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการรับรู้ กฎหมายว่าด้วย การกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครพนม 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครพนม และ 3) หาแนวทางในการส่งเสริมการรับรู้กฎหมาย ว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครพนม

สุชีรา พระมาลา กัลยกร ศรีภักดี และมนไท ประมูลจักษ์โก (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การ รับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา: อำเภอเมือง อุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำ ความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของ ผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้บริการภายในการบังคับใช้พ.ร.บ.ฉบับนี้

เอกรินทร์ จงเสรีเจริญ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อ พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ.2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกของข้าราชการทหารฯ ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับการรับรู้พระราชบัญญัติกฎอัยการศึกฯ และ ศึกษาทัศนคติ ความสนใจ และประสบการณ์ของข้าราชการทหารฯ ที่มีต่อพระราชบัญญัติกฎ อัยการศึกฯ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรับรู้พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมของพนักงานการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จะใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง การรับรู้ พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมของพนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลในด้านลักษณะ ประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง และส่วนข้อมูลช่องทางการสื่อสารภายในองค์กร โดยแจกแจง เป็นค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ของพนักงาน

กนอ. ในรูปแบบของร้อยละค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis testing) โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ผลทางสถิติ Independent – Sample t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้านประชากรศาสตร์และช่องทางการสื่อสารภายในองค์กรกับการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ของพนักงาน กนอ. สำหรับตัวแปรที่แบ่งกลุ่มได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ และใช้สถิติ One – Way ANOVA (F-test) สำหรับตัวแปรที่แบ่งกลุ่ม ได้มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง สายงาน และอายุการทำงาน และทดสอบรายคู่โดยใช้ Post – Hoc test หรือ LSD

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมี จำนวน 122 คน มีอายุ 26-35 ปี มี ระดับการศึกษาปริญญาตรี สังกัดสายงานปฏิบัติการ 1 มีรายได้ต่อเดือน 35,001 – 45,000 บาท และมีอายุการทำงาน 7-10 ปี

2. ผลการวิเคราะห์ช่องทางการสื่อสารภายในองค์กรโดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เว็บไซต์การนิคมฯ หนังสือเวียน และผู้บังคับบัญชา

3. ผลการวิเคราะห์การรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ของพนักงาน กนอ. โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้เรื่อง มาตรา 8 ให้เพิ่มความเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กนอ. ให้ กนอ. มี อำนาจโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ได้มาให้แก่ผู้ร่วมดำเนินงานในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม ผู้ ประกอบอุตสาหกรรม ผู้ประกอบพาณิชย์กรรมหรือผู้ประกอบการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือ เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม หรือการประกอบพาณิชย์กรรม แล้วแต่กรณีฯ มากที่สุด รองลงมา คือ รับรู้เรื่องมาตรา 11 ให้เพิ่มความเกี่ยวกับบังคับแก่เขตประกอบการเสรีเพื่อ พาณิชยกรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรด้วยโดยอนุโลม”ฯ และมาตรา 9 ให้ยกเลิกความเกี่ยวกับการดำเนินการหรือการกระทำใดของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ ประกอบพาณิชย์กรรมฯ

อภิปรายผล

1. จากสมมติฐานที่ว่า พนักงาน กนอ. ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ที่แตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ที่ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ด้าน อายุ ด้านระดับการศึกษา ด้านสายงาน ด้านรายได้เฉลี่ย

ต่อเดือน และด้านอายุการทำงาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเหล่านี้ที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า พนักงานที่มีอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอายุการทำงานน้อย มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ฯ ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพนักงานใหม่ องค์กรควรเพิ่มการรับรู้ให้ พนักงานกลุ่มนี้เพิ่มมากขึ้น โดยอาจใช้การอบรมสัมมนา การประชุมพิเศษ เพื่อเพิ่มระดับการรับรู้ ของพนักงานกลุ่มนี้ให้เพิ่มมากขึ้น

2. จากสมมติฐานที่ว่า ช่องทางการสื่อสารฯ ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้พระราชบัญญัติ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่แตกต่างกัน พบว่า ช่องทางการสื่อสารฯ ที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ พ.ร.บ. กนอ. ที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ในแต่ละช่องทาง พบว่า ช่องทางที่มีค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ฯ สูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ ผู้บังคับบัญชา หนังสือเวียน และผู้บริหารระดับสูง ตามลำดับ ในขณะที่จากข้อมูลความถี่พบว่า ช่องทางการสื่อสารฯ ที่มีความถี่สูงที่สุด 3 อันดับแรกคือ เว็บไซต์การนิคมฯ หนังสือเวียน และผู้บังคับบัญชา ตามลำดับ ในขณะที่ช่องทางการสื่อสารฯ บอร์ดประชาสัมพันธ์มีความถี่และค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ต่ำ จะเห็นว่าพฤติกรรมของพนักงานมีแนวโน้มจะเลือกใช้ช่องทางการรับรู้ที่มีความสะดวกมากกว่า เช่น เว็บไซต์ฯ องค์กรอาจเพิ่มสื่อการเรียนรู้เรื่อง พ.ร.บ. กนอ. ให้มีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย ผ่านเว็บไซต์ฯ และอาจเพิ่มช่องทางการสื่อสารฯ ผ่านสื่อออนไลน์อื่นๆ เพื่อประสิทธิภาพในการ สื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสื่อสารที่หลากหลายช่องทางถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ เมื่อบุคคลได้รับการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ เช่น การรับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และเกิดแนวคิดเห็นที่จะแสดงออกมาทางบวกหรือในทางลบ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้แก่พนักงานทุกระดับตำแหน่ง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการวิจัยละเอียดมากยิ่งขึ้น ระดับการวัดตัวแปร ด้านช่องทางการสื่อสารภายในองค์กร อาจปรับใช้เป็นมาตราอัตราส่วน (Ratio Scale)

เอกสารอ้างอิง

กมลทิพย์ แจ่มกระจ่าง (2562) การรับรู้และการขับเคลื่อนพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559. วารสารวิชาการสาธารณสุข ปีที่ 28(2).

- ชวีศา กาญจนรัตน์. (2558). การรับรู้การสนับสนุนขององค์กรและแรงจูงใจภายในที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคลากรโครงการส่วนพระองค์ สวนจิตรลดา. ปรินิพนธ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัชชา เจริญไชย. (2562). การรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562. ปรินิพนธ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พีร์ พวงมะลิ. (2560). ทศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยคอมลอย. ปรินิพนธ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ทศพร ทิพย์นม. (2562). การรับรู้กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครพนม. ปรินิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรุณรัตน์ ชันดิธีระโฆษิต. (2552). การรับรู้ของข้าราชการตำรวจต่อร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ. ปรินิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล
- วรรณิสสา คงกะทรัพย์. (2555). การรับรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงไฟฟ้าพระนครใต้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ศักร์ระภีร์ วรวัฒน์ประิพนธ์. (2552). การรับรู้สิทธิและความเข้าใจพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 กรณีศึกษา : นิคมอุตสาหกรรมสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
- สุชีรา พระมาลา กัลยกร ศรีภักดี และมนไท ประมูลจกโก. (2558). การรับรู้และความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา: อำเภอเมืองอุบลราชธานี. ปรินิพนธ์มหาวิทยาลัยราชธานี.
- อาทิตติยา แสงจันทร์ และ ชงชัย จีระดิษฐ์ (2563) การรับรู้ข้อมูลต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) ของพนักงานบริการภาคพื้น กรณีศึกษาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5.
- เอกรินทร์ จงเสรีเจริญ. (2558). การรับรู้ของข้าราชการทหารต่อพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พ.ศ.2457 กรณีศึกษา กองพันทหารราบในกองพลทหารราบที่ 9. ปรินิพนธ์มหาวิทยาลัยมหิดล.

Rosenstock IM. *Historical origins of the health belief model. Health Education Monographs* 1974; 2:328-35.8.

Rogers EM, Svenning L. *Modernization among peasants: the impact of communication.* New York: Holt, Rinehart and Winston Inc; 1969.